

POSTANOWIENIE

Dnia 19.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Dariusza Iwanowicza oraz Przedstawiciela administracji Zakładu Karnego w C. – J. A.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§1 kkw w zw. z art.150§1 i 2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. **odmówić skazanemu K. K. s. J.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary 9 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 17.03.2010r., sygn. akt II K 208/09,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. G. M. kwotę 221,40 zł brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany K. K. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w karze, z uwagi na stan zdrowia i zamiar podjęcia leczenia na wolności. Podniósł, że choruje na nowotwór prostaty oraz przykurcze palców, co uniemożliwia mu codzienne funkcjonowanie.

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 153§1 kkw, Sąd, z uwagi na stan zdrowia, udziela przerwy w karze jeżeli zachodzi wypadek choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary pozbawienia wolności.

Jak wynika z opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 8.06.2015r. rozpoznano u niego: nowotwór złośliwy gruczołu krokowego, refluks żołądkowo przełykowy i żylaki przełyku, kamicę pęcherzyka żółciowego, przykurcze palców obu rąk oraz łuszczycę.

U skazanego, w czasie pobytu w warunkach izolacji więziennej w 2011r. zdiagnozowano raka gruczołu krokowego, co potwierdziło wykonane badanie histopatologiczne komórek z biopsji. Zaproponowano skazanemu operację w Oddziale Urologicznym Szpitala w B., a następnie opiekę pooperacyjną w Oddziale Chirurgicznym ZOZ Aresztu Śledczego w B.. Skazany w dniu 21.04.2011r. wyraził zgodę na leczenie, po czym oświadczył w dniu 5.05.2011r, że nie zgadza się na leczenie, a następnie w dniu 16.05.2011r. ponownie wyraził zgodę na zabieg.

W okresie od 31.05.2011r. do 20.06.2011r. skazany przebywał w Oddziale Chirurgicznym Zakładu Opieki Zdrowotnej Aresztu Śledczego w B.. Nie wyraził jednak zgody na leczenie operacyjne w Oddziale Urologicznym Szpitala w B..

Otrzymał wówczas niezbędne leki i takie leczenie jest kontynuowane do chwili obecnej. Nadto, wobec braku zgody na leczenie operacyjne zalecono skazanemu podjęcie radioterapii.

W dniu 27.07.2011r. skazany odbył kolejną konsultację urologiczną. Z wpisu lekarza specjalisty wynika, że nie wyraził zgody na podjęcie radioterapii. Wobec powyższego, zalecono mu leczenie takie, jak wcześniej i kontrolę za 3 miesiące.

Zauważyć w tym miejscu trzeba, że decyzja skazanego o odmowie zgody na specjalistyczne leczenie, jest jego suwerennym wyborem, ale nie może ona stać się podstawą udzielenia mu przerwy, by leczenie zostało przeprowadzone na wolności. Skazany ma zapewnioną właściwą opiekę medyczną i nie ma żadnych obiektywnych wskazań dla zastosowania innego specjalistycznego leczenia poza więzienną służbą zdrowia. Takie stanowisko wyraził Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 17.12.2003r. w sprawie II AKz 633/03. Sąd Penitencjarny pogląd ten w całej rozciągłości podziela.

Obecnie, jak wynika z opinii o stanie zdrowia, choroba nowotworowa znajduje się w fazie remisji. Ostatnią konsultację urologiczną skazany odbył w dniu 8.12.2014r. Aktualnie, otrzymuje na stałe wszystkie zalecone leki.

Odnośnie pozostałych schorzeń, to w dniu 25.07.2012r. skazany został poddany badaniu gastroskopowemu, w wyniku którego rozpoznano u niego nadżerkowe zapalenie dwunastnicy. Pobrał zalecone leki osłonowe. W dniu 14.05.2015r. miał wykonaną kontrolną gastroscopię. Stwierdzono u niego refluks żołądkowo-przełykowy i żylaki przełyku. Nie zalecono żadnych leków.

W dniu 23.08.2012r. skazany miał przeprowadzone badanie USG jamy brzusznej. W jego wyniku rozpoznano kamice pęcherzyka żółciowego. Uznano, że obecnie nie wymaga leczenia.

W sierpniu 2014r. skazany odbył konsultację ortopedyczną. Lekarz konsultujący rozpoznał u niego przykurcze palców obu rąk. Stwierdził, że jest to schorzenie możliwe do leczenia operacyjnego. Skazany jednak nie został skierowany na leczenie, z uwagi na poważne schorzenie podstawowe raka gruczołu krokowego.

Z opinii lekarskiej wynika, że aktualny stan zdrowia skazanego jest stabilny i nie stanowi ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie wobec niego kary pozbawienia wolności. W chwili obecnej, brak jest bezpośredniego zagrożenia życia skazanego oraz możliwości spowodowania dla jego zdrowia poważnego niebezpieczeństwa, w związku z odbywaniem kary w zakładzie karnym. Nie można pominąć tego, że skazany przebywa w jednostce penitencjarnej z całodobową opieką medyczną oraz ma dostęp do specjalistycznych konsultacji, m.in. urologicznej, czy ortopedycznej. Jednak, w sytuacji zagrożenia życia, bądź zdrowia może w każdej chwili zostać skierowany do szpitala w warunkach powszechnej służby zdrowia.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Lublinie w postanowieniu z dnia 18.01.2006r. w sprawie II AKzw 871/05, ciężka choroba w rozumieniu art.150§1 i 2 k.k.w. przepisu to "taka ciężka choroba, która uniemożliwia wykonanie kary, to znaczy może zagrozić życiu skazanego lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo w wypadku osadzenia go w zakładzie karnym".

Nie ulega wątpliwości, zdaniem Sądu, że w niniejszej sprawie taka sytuacja nie występuje, a więc pobyt skazanego na wolności celem podjęcia specjalistycznego leczenia, nie jest zasadny.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka określona w art.150§1 i 2 kkw, a dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w karze. Dlatego też, uznając wniosek skazanego za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. Nr 163 poz.1348).

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw.